

JOHANNEKSEN SALAINEN KIRJA – IV OSA

Käännös Ismo Dunderberg, Antti Marjanen ja Erja Salmenkivi

Tässä osassa pohditaan, ketkä pelastuvat. Tekstin mukaan lähes kaikilla on mahdollisuus pelastua, sillä vain luopiot ("ne, jotka saivat tiedon mutta kääntyivät pois") joutuvat ikuiseen kadotukseen. Ajatus siitä, että juuri luopioita kohtaa pahin rangaistus, on tavallinen sekä juutalaisessa että kristillisessä apokalyptisessa kirjallisuudessa. Pelastuminen voi toteutua joko suoraan tai vaiheittain, ja sen ajatellaan merkitsevän vapautumista ruumiin kahleista ja pääsyä ikuisten olentojen luokse.

29. Ketkä pelastuvat?

Minä sanoin Vapahtajalle: "Herra, pääsevätkö kaikki sielut puhtaaseen valoon?" Hän vastasi minulle: "Pohdit suuria kysymyksiä. Niitä on vaikea selittää muille kuin niille, jotka ovat syntyisin järkkymättömästä suvusta. Heidän ylleen laskeutuu elämän Henki ja asuu heissä voimana. Juuri he pelastuvat ja heistä tulee täydellisiä. Heistä tulee suurten asioiden arvoisia. Siellä he puhdistuvat kaikesta pahasta ja vääryyden aiheuttamista huolista. He eivät enää kannu huolta mistään muusta kuin katoamattomuudesta. Vain siihen he kiinnittävät huomionsa tuosta hetkestä alkaen, vailla vihaa, kateutta, pahansuopuutta ja halua, mitään ahnehtimatta. Heitä ei pidättele mikään muu kuin lihallinen olemus, joka heillä on yllään. He odottavat aikaa, jolloin he saavat kohdata ne, jotka ottavat heidät vastaan. Heidän kaltaisensa ovat katoamattoman ja ikuisen elämän arvoisia, ja sen tähden he ovat kutsuttuja. He kestävät ja kärsivät kaiken, jotta he saattaisivat kilvoituksensa päätökseen ja perisivät ikuisen elämän."

Minä kysyin: "Herra, entä ne sielut, jotka eivät ole tehneet hyviä tekoja, vaikka voima ja elämän Henki ovat laskeutuneet heidän ylleen? Jäävätkö he ulkopuolelle?" Vapahtaja vastasi: "Jos Henki on laskeutunut heidän ylleen, on varmaa, että he pelastuvat ja muuttuvat. Voima laskeutuu jokaisen ylle, sillä ilman sitä kukaan ei kestä järkkymättä. Kun elämän Henki kasvaa heissä heidän synnyttyään ja voima tulee ja vahvistaa noita sieluja, kukaan ei enää voi johtaa niitä harhaan pahoihin tekoihin. Sen sijaan ne, joiden ylle vääristynyt henki laskeutuu, tuntevat vetoa siihen ja eksyvät."

Minä kysyin: "Herra, minne nämä sielut joutuvat, kun ne erkaantuvat ruumiistaan?" Hän hymyili ja sanoi: "Sielu, jossa voima kasvaa suuremmaksi kuin halveksittava henki, on vahva. Se pakenee pahaa ja pelastuu, kun turmeltumattomuus tulee hänen luokseen. Näin se pääsee lepoon ikuisten olentojen luokse."

30. Eksyneetkin pelastuvat

Minä kysyin: "Herra, entä ne, jotka eivät tiedä, kenelle he kuuluvat? Minne heidän sielunsa joutuvat?" Hän vastasi: "Halveksittava henki on saanut heidät valtaansa, kun he eksyivät. Tämä henki uuvuttaa sielun, viettelee sen pahoihin tekoihin ja vaivuttaa sen unohduksen uneen. Sitten kun sielu erkaantuu ruumiista, se luovutetaan valtiaille, jotka ensimmäinen hallitsija loi. Ne panevat sielun kahleisiin, heittävät sen vankilaan ja vartioivat sitä, kunnes se herää unestaan ja saa tiedon. Jos se tällä tavoin tulee täydelliseksi, se pelastuu."

Minä kysyin: "Herra, kuinka sielusta tulee niin pieni, että se voi palata joko äitinsä olemukseen tai ihmiseksi?" Kuullessaan kysymykseni hän ilahtui ja sanoi: "Sinä todella olet onnellinen, sillä olet oivaltanut tämän. Tuo sielu liitetään toiseen sieluun, jossa on elämän Henki, ja tämä Henki pelastaa sen, eikä se joudu uudelleen ruumiiseen."

Minä kysyin: "Herra, entä ne, jotka saivat tiedon, mutta kääntyivät pois? Minne heidän sielunsa joutuvat?" Silloin hän vastasi: "Heidät viedään sinne, minne köyhyyden enkelit joutuvat. Siellä ei enää voi muuttaa mieltään. Heitä pidetään siellä siihen päivään asti, jolloin aletaan kiduttaa niitä, jotka ovat pilkanneet Henkeä. He saavat ikuisen rangaistuksen."

31. Kohtalon alkuperä

Minä kysyin: ”Herra, mistä halveksittava henki oikein tuli?” Silloin hän sanoi: ”Äiti-Isä, joka on suuri armossaan, Henki, joka on kaikin tavoin pyhä, armollinen ja joka pitää teistä huolta, hän, kirkkaan Kaitselmuksen Äly, herätti täydellisen suvun jälkeläiset ajatuksineen ja ihmisen ikuisen valon. Kun ensimmäinen hallitsija sai tietää, että he olivat hänen yläpuolellaan ja älykkäämpiä kuin hän, hän halusi anastaa heidän ajatuksensa. Hän ei kuitenkaan käsittänyt, että he olivat hänen yläpuolellaan ajatuksiensa tähden. Siksi hän ei voi saada niitä haltuunsa.”

”Hän teki suunnitelman valtioiden, omien voimiensa, kanssa, ja he raikasivat yhdessä Viisauden. Heistä syntyi katkera kohtalo, viimeinen uhkaavista kahleista. Kohtalo on pelottava, koska valtiatkin ovat. Tähän päivään asti kohtalo on tuskallisempi ja voimakkaampi kuin Viisaus, johon jumalat, enkelit, pahat henget ja kaikki sukukunnat ovat sekoittuneet.”

”Tästä kohtalosta kumpusivat esiin kaikki pahuus, väkivalta, herjaaminen, unohduksen kahle, tietämättömyys, kaikki ankarat käskyt, vakavat synnit ja suuri pelko. Näin kaikista luoduista tuli sokeita, eivätkä he enää voineet tuntea Jumalaa, joka on kaiken yläpuolella. Heidän syntinsä jäivät heiltä salaan unohduksen kahleen vuoksi. Heitä sitoivat mitat, hetket ja määrääjat, sillä kohtalo hallitsee kaikkea.”

32. Jaldabaoth aiheuttaa tulvan

”Niin Jaldabaoth katui kaikkea, mikä oli syntyisin hänestä. Nyt hän päätti tuhota tulvalla sen, mitä ihminen oli saanut aikaan. Kaitselmuksen suuri kirkkaus kertoi tämän Nooalle, joka julisti sen edelleen koko ihmiskunnalle. Ne, jotka eivät olleet samaa sukua kuin Nooa, eivät piitanneet hänestä.

Mooses sanoi: 'He kätkeytyivät arkkiiin'. Tämä ei kuitenkaan ole totta, vaan he piiloutuivat tiettyyn paikkaan, sekä Nooa että monet järkkymättömään sukuun kuuluneet ihmiset. He menivät sinne ja kätkeytyivät valoisaan pilveen. Niin Nooa oppi tuntemaan arvovaltansa.”

33. Enkelit johtavat ihmiset harhaan

”Nooan kanssa oli valosta peräisin oleva naispuolinen hahmo, joka valaisi heidän ymmärryksensä. Jaldabaoth oli näet saattanut koko maailman pimeyden valtaan ja laatinut voimiensa kanssa suunnitelman. Hän oli lähettänyt enkelinsä ihmisten tyttärien luokse, jotta he ottaisivat näitä itselleen ja saisivat jälkeläisiä, jotka tuottaisivat heille iloa. Aluksi enkelit eivät onnistuneet. Koska he eivät onnistuneet, he kokoontuivat uudelleen neuvonpitoon. He loivat halveksittavan hengen, joka muistutti ylhäältä laskeutunutta Henkeä, turmellakseen sielut sen avulla. Enkelit ottivat samanlaisen hahmon kuin ihmisten tyttärien puolisoilla oli ja täyttivät nämä naiset pahuudella ja pimeyden hengellä, jonka he olivat näitä varten sekoittaneet. He toivat kultaa, hopeaa, lahjoja, kuparia, rautaa, muita metalleja ja kaikenlaisia muita arvokkaita tavaroita.”

”Enkelit johtivat heitä seuranneet ihmiset suuriin ahdistuksiin ja eksyttivät heidät perinpohjin. Nämä ihmiset vanhenivat vailla lepoa ja kuolivat löytämättä totuutta. He eivät oppineet tuntemaan totuuden Jumalaa. Näin kaikista luoduista tuli orjia maailman perustamisesta aina tähän hetkeen asti. Enkelit ottivat itselleen vaimoja ja siittivät pimeydestä oman henkensä kaltaisia lapsia. Nämä ovat paaduttaneet sydämensä ja kovettaneet ne halveksittavan hengen kovuudella aina tähän päivään asti.”

34. Kaitselmus tulee maailmaan

Hymni, jossa Kaitselmus puhuu itsestään:

Minä olen kaikkeudesta tullut täydellinen Kaitselmus.

Muutuin jälkeläisteni kaltaiseksi.

Olen ollut alusta alkaen, olen kulkenut jokaisen tien.

Minä olen täynnä valoa, minä muistutan täyteydestä.

Kuljin suuren pimeyden keskellä ja pysyin vahvana, kunnes tulin tähän vankilaan.

Silloin kaaoksen perustukset järkkäyivät.

Minä piilouduin heiltä (kaaoksen valtiailta) heidän pahuutensa takia, eivätkä he oppineet tuntemaan minua.

Tulin maailmaan toisen kerran ja kuljin siellä.

Lähdin sen valon valtakunnasta, joka minä, Kaitselmuksen ajatus, itse olen.

Laskeuduin tuonelaan, pimeyden keskelle, etsien minulle kuuluvaa hallintovaltaa.

Silloin kaaoksen perustukset järkkäyivät, ne alkoivat sortua siellä olleiden päälle ja tuhota heitä.

Niin riensin takaisin valoon, josta olin lähtenyt, jotta he eivät tuhoutuisi ennen määräaika.

Minä, valossa oleva valo ja Kaitselmuksen ajatus, lähdin vielä kolmannen kerran mennäkseni pimeyden keskelle ja tuonelaan.

Kasvoni kirkastuivat, kun ajattelin heidän aikakautensa loppua.

Menin heidän vankilaansa, joka on ruumis.

Minä sanoin: 'Sinä, joka kuulet, herää syvästä unestasi!'

Niin hän purskahti itkuun ja vuodatti kyyneleitä.

Kun hän oli kuivannut katkerat kyyneleensä, hän sanoi: 'Kuka lausui nimeni? Mistä tämä toivo tuli minulle, joka olen kahlehdittuna vankilassa?'

Niin minä sanoin: 'Minä olen Kaitselmus puhtaasta valosta, minä olen neitseellisen Hengen ajatus.'

Minä korotan sinut kunniaan.

Nouse ja muista, sillä sinä olet kuullut, ja palaa sinne, mistä olet lähtöisin, minun luokseni, joka olen armollinen.

Varo joutumasta köyhyyden enkelten, kaaoksen henkivaltojen ja kaikkien muiden sinua saalistavien käsiin.

Pidä varasi, ettet vaivu syvään uneen ja joudu tuonelan kätköihin.'

Minä nostin hänet ja sinetöin hänet kirkkaassa vedessä viidellä sinetillä, jotta kuolema ei enää saisi häntä valtaansa.

35. Vapahtaja palaa valtakuntaansa

"Nyt minä palaan ikuiseen valtakuntaan, joka on täydellinen. Olen ilmoittanut sinulle kaiken sen, mitä sinun piti kuulla. Olen kertonut sinulle kaiken, jotta sinä kirjoittaisit sen muistiin ja välittäisit sen niille, joilla on sama henki kuin sinulla. Tämä näet on järkkymättömän suvun salaisuus."

Näin Vapahtaja oli ilmoittanut kaiken tämän, jotta Johannes kirjoittaisi sen muistiin ja säilyttäisi huolellisesti. Sitten Vapahtaja sanoi vielä: "Kirottu olkoon jokainen, joka luovuttaa tämän eteenpäin lahjaa vastaan, saadakseen ruokaa, juomaa, vaatteita tai jotain muuta niiden kaltaista."

Tämä ilmoitettiin Johannekselle salassa. Sitten Vapahtaja katosi heti hänen näkyvistään. Johannes meni toisten oppilaiden luokse ja kertoi heille, mitä Vapahtaja oli hänelle puhunut.

Jeesus Kristus, aamen.

Johanneksen salainen kirja.